

Urmas Hännile

Ajab mõni mees öö ja päeva sassi, on see suuresti tema mure. Läheb aga ilmal aja järg käest, on kuri karjas.

Eriti veel, kui veefestivaliks kiidetud suvepalaval päeval lõõskab taevas tulikuum päike ja Pärnu rand on peesitajatest tulvil, kõigil on keel vestil, kuid 24 tundi hiljem aga sajab alla selline vesi, nagu tahaksid taevased vägevad püstitada Eestimaale korraka kallatava vee hulga rekordi.

Nii ongi tänavad, kui allakirjutanu laupäeval kell 11.30 Maist Keskväljaku poole teed alustab, linnasüdameni rahva- ja autotühjad.

Trööstitu pilt, kui mõelda, et kohe-kohe hakkab siiski suurim võidupüha paraad, mida Kaitseliit taasiseseisvunud Eestis korraldanud.

Rüütli tänaval juba inimesi on, Pikal tänaval ka, ent Keskväljakut ümbritsevate tōkete taga jagub ruumi endiselt lahedalt.

Kes kurja ilma trotsides kodunt välja on tulnud, võib seal veerand tundi enne paraadi algust valida seismiseks just sellise koha, kust ta mõni aeg hiljem näeb tema arvates kõige paremini nii esmalt paraadi tervitavat kui selle järel kõnelevat Eesti Vabariigi presidenti Toomas Hendrik Ilvest, samuti mööda marssivaid kaitseliitlasi, naiskodukaitsjaid, Kodutūtarde ja Noorte Kotkaste vähendatud kompaniisid.

Ent ka Kaitseliidu koondorkestri, kaitsevāe orkestri ning politsei- ja piirivalveameti orkestri möödamarssi, rāākimata aina hoogustuvast sajast läbimārijaks leotatud õhukeses piduriides Tallinna riigikaitseõpilastest.

Süda annab sooja

Kokku on Pärnu Keskväljakul 23. juunil poolteist tuhat ehk täpsemalt 1460 eri vormis inimest.

Ilma kohta räägib sündmust Eesti Televisioonis kommenteeriv kaitseväe teavitusbüroo ülem kolonelleitnant Peeter Tali reipal häälel, et ei ole hullu.

Eesti suvele tüüpiline vihmane ilm annabki tuhandetele kaitseväelastele kogu riigist suurepärase võimaluse demonstreerida oma vankumatut kindlameelsust ja kaitsetahet. Liati on selline ilm jalaväelasele kõige parem, sest sihukese ilmaga jäävad vaenlase tankid hästi mutta kinni ja siis on neid hea nootida.

Aga Tallinna Saksa gümnaasiumi, Jakob Westholmi gümnaasiumi ja Tallinna 21. kooli riigikaitseõppuritel pole märja ilma ja kasina kehakatte üle kurta miskit. Noored inimesed – neil on südamed soojad.

Vaid kiidusõnad

Allakirjutanu süda enam nii soe pole, aina kallav vihm tikub lõpuks kilejope alla, mis omakorda kärbib pidutuju. Nii on üsna meeliülendav moment, kui presidendil saab kõne öeldud ja ta asub sootuks sooja andvama tegevuse ehk tulejagamise juurde.

Peale presidendi annab Toris Eesti sõjameeste mälestuskirikus süüdatud, sealt jooksujalu Pärnu toodud võidutuli ehk pisutki hingesooja selleks ajaks väljakut päris tiheda rõngana palistavale rahvale. Sest kui pärast tulede saatmist algab kaua oodatud pidulik marss, ei paista ainsatki ilmast ehmatatud pealtvaatajat minema marssivat.

Küll juhtub see pärast seda, kui üle väljaku on lompide vett pidulikult kahte lehte pritsides kõndinud kõik see mees, naine ja laps ning sama teed on uljalt sõitnud pisku neist sõjamasinaist, mis Kaitseliidul kasutada on.

Siis on platsi ümbrus tõesti vähem kui veerand tunniga pealtvaatajatest lage, nii et tele- ja raadiosaateid tegevatel ringhäälinguinimestel on tegu, et leida kedagi oma mikrofoni ette äsjanähtust muljetama.

Ent need, kes sõna saavad, ütlevad ainult kiidusõnu, ilma ei sajata keegi.

Ja mis siin saajatadagi, seda enam, et järgmiseks Pärnus paraadiga võidupüha tähistamiseks võib kuluda taas aastaid: eelmine paraad oli Pärnus aastal 2001, enne seda aga 1995. aastal.